

φαλλ. πόφα Κύρ. δούφα Σκῦρ. δούφ-φα Ρόδ. βό-
χος ό, *Ηπ. βόχους *Ηπ.

*Αγνώστου ἐτύμου.

1) Δυσσομία, ἀποφορά ἐνθ' ἄν.: Τὸ κρέας - τὸ ψάρι
βγάζει βόχα. Τὸ τυρί - τὸ βούτυρο πήρε βόχα κοιν. Με
πήρε ἀπὸ τῆ μύτη μὲ δόχα ποῦ μοῦ ῥθε νὰ σκάσω! Πε-
λοπν. (Κορινθ.). *Αμα - ν - εἶναι πολὺ τσαιρὸ τὸ σπῖτι κλει-
στό, ἔχει δούφα Σκῦρ. Λιγοθυμῶ 'χ τὴ δούχα Κεφαλλ.
Μ' ἔπηρε μὲ βόχ-χα, ποῦ 'ἐν ἡμπόρεια νὰ σταθῶ Κουρ.
Πατώντας τὰ σταφύλια ζαλίστηκε ἀπὸ τ' βόχα Μακεδ.
(Σισιάν.) || *Ἄσμ.

Τὸ βουτοῖ τοῦ ταβερνιάρη | πάντα βόχα θενὰ πάρη
Πελοπν. (Κυνουρ.) Συνών. βοχάδα. β) *Αποφορά
τῆς ἀναπνοῆς πολλαχ.: Βόχα κακοστομαχίᾱς - σκόρδον.
*Αμα τὸν πλησιάζεις, σὲ παίρνει μὲ βόχα ἀπὸ τὸ στόμα του,
ποῦ δὲν ὑποφέρεται Θεσσ. 2) *Οχετὸς ἀνοιχτὸς Σαλαμ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βόχα Πελοπν. (Κο-
ρινθ.) Βοῦχες Κέρκ.

βοχάδα ἡ, Κρήτ. (Βιάνν.) Πελοπν. (Δημητσάν.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βόχα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άδα (I).

Βόχα I, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ κρασί βγάνει βοχάδα Βιάνν.

βοχιάζω Πελοπν. (Κρεμμ. Παπούλ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βόχα.

*Αναδίδω δυσσομίαν: Βοχιάζει τὸ σπῖτι Κρεμμ. Βό-
χασε τὸ τυρί Παπούλ. Συνών. βοχῶ.

βοχῶ Πόντ. (Οἶν.) βοχάω *Ηπ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βόχα.

Βοχιάζω, ὁ ἰδ.

βρ ἐπιφών. Πελοπν. (Τρίκκ.) Στερελλ. (*Ακαρναν.)
βρά Πελοπν. (Οἰχαλ.)

Λέξις πεποιημένη.

Χρησιμοποιεῖται 1) *Ὡς μιμητικὸν τῆς φωνῆς ζῶου
Πελοπν. (Οἰχαλ.): *Ακούει βρά βρά βρά, κάνει ἔτσι, τί
νὰ ἰδῇ! *Ἐνα κοτζὰ θερίο (ἐκ παραδ.) 2) *Ὡς ἀποτρεπτι-
κὸν πρὸς τὰ πρόβατα Στερελλ. (*Ακαρναν.) 3) *Ὡς προ-
τρεπτικὸν πρὸς ἡμιόνους Πελοπν. (Τρίκκ.)

βραβεῖο τό, λόγ. σύνηθ. μπραβεῖο Πελοπν. (Μάν.
Περιθώρ.)

*Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βραβεῖον. Τὸ μπραβεῖο κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ ἐπιφών. μπράβο.

Βραβεῖον: Πῆρε τὸ πρῶτο - τὸ μεγάλο - τὸ καλύτερο
βραβεῖο. Τοῦ πρέπει βραβεῖο γι' αὐτὸ πῶκαμε - ποῦ εἶπε κττ.

βραβουλίτσα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. *βραβούλι < βραβύλι καὶ τῆς ὑποκο-
ριστικῆς καταλ. -ίτσα.

Εἶδος κοκκυμήλου.

βραβύλι τό, ἀμάρτ. βραβύλιν Πόντ.

*Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. βράβυλον.

*Ο καρπὸς τῆς ἀγριοδαμασκοηνεᾶς. Συνών. ἀβράμυλο.

βραγιά ἡ, πολλαχ. καὶ Τσακων. βραγία Εὐβ. (Αὐ-
λωνάρ κ. ἄ.) Κεφαλλ. Κέως Κύμ. Σύμ. βραγέα Μέγαρ.
ἀβραγιά *Αττικ. Εὐβ. (Μετόχ. κ. ἄ.) Θεσσ. (Καρδίτσα. κ. ἄ.)
Θράκ. Μακεδ. (*Ανω Κώμ. Βλάστ. Βελβ. Καταφύγ.) Σάμ.
Σκίαθ. Σκῦρ. Στερελλ. (Λοκρ.) - ΚΧατζοπ. *Αγάπ. 12.
βραγιά Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) ἀβραγιά Εὐβ. (*Ακρ.) Θεσσ. Μα-
κεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (*Αγρίν.) ἀβριγιά ἀγν. τόπ. βρα-
γιά *Ανδρ. (Γαύρ.) ὀβραγιά Μακεδ. (*Ανασελ.) ὀβράγμα

Μακεδ. (*Ανασελ.) σβραγιά Πελοπν. (Μάν.) φραγιά
Πελοπν. (Μάν.) βραγός ό, Πελοπν. (Γελίν.)

*Αγνώστου ἐτύμου. Κατὰ GMeyer Neugr. Stud. 4,20
ἐκ τοῦ μεσν. Λατιν. *bradia*.

1) Πρασιὰ κήπου πολλαχ.: Τὸ περιβόλι μου ἔχει τόσες
βραγίες Λευκ. *Εβαλε τρεῖς βραγίες μελιτσάνες καὶ τρεῖς
βραγίες ντομάτες Εὐβ. (Κουρ.) *Ἐχει 'ς τὸ χωράφι του
δύο βραγίες κρομμύδια Κύθν. Τὸ χώρισε τὸ περιβόλι βρα-
γίες βραγίες *Ιθάκ. *Ἐκαμε τὸν τσηπο βραγίες βραγίες τσαι
θὰ φυτέψῃ κρεμμύδια, σκόρδα, κουτοῖα, ἀγκινάρες τσαι ἄνηθο
Μέγαρ. *Ανθη κάθε λογῆς στολίζαν τοῖς βραγίες καὶ τοὺς
φράχτες ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 74 || Φρ. Σηκώνω
ἀβραές (κατασκευάζω πρασιὰς ἐν τῷ φυτωρίῳ) *Αγρίν.
Μὲ βραγιά τόπος (ἐλάχιστος χώρος) Λεξ. Δημητρ. || *Ἄσμ.

Σὲ μὲ βραγιά ξεχωριστὴ νὰ πέφτης νὰ κοιμᾶσαι,
νὰ πέφτης νὰ μυρίζεσαι καὶ μένα νὰ θυμᾶσαι
Ζάκ. 2) Τὸ ποσὸν τῶν φυτῶν τὸ περιλαμβανόμενον ἐν
μὲ πρασιᾷ Κέρκ. (*Αργυροῦδ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν. κ. ἄ.)
Σκῦρ. κ. ἄ.: *Ἐχομε δύο φραγίες λάχανα 'ς τὸ γῆπο Μάν.
|| *Ἄσμ.

Βασιλικὸ βραγίες βραγίες νὰ δένης τ' ἄλογό σου
καὶ μὲ βραγιά, καλὴ βραγιά, γιὰ νὰ κοιμᾶσαι ἀτός σου
Πελοπν.

Βασιλικὸ βραγίες βραγίες νὰ στρώνῃς νὰ τσοιμᾶσαι,
νὰ κόβῃς νὰ μερίζεσαι τῶν μένα νὰ θυμᾶσαι

Μέγαρ. 3) Φυτώριον Εὐβ. (Κύμ.) *Ηπ. (Κόνιτσα.) Μα-
κεδ. (*Ανασελ. Βελβ. Καταφύγ.) Πβ. βραγώνι 3. 4)
Κήπος ἀρδευτὸς, λαχανόκηπος Κέως Κεφαλλ. Σέριφ. Τσα-
κων. β) *Αρδευόμενος ἀγρός Πάρ. κ. ἄ. Συνών. πο-
τιστικὸ (ἰδ. ποτιστικός), ἀντίθ. ξερικό (ἰδ. ξερικός).

5) Πρασιὴν ἐπιφάνεια ἔλους Τήν. 6) Τεμάχιον ἀρο-
σίμου γῆς ἐπὶ ἐπικλινούς ἐδάφους ὑποστηριζόμενον διὰ
τοιχίσκου ἐκ λίθων Σάμ. κ. ἄ. Συνών. πεζούλλα, πε-
ζούλλι. 7) Τὸ περιέχον τὴν πρασιὰν μικρὸν ἐκ χώμα-
τος φράγμα Λεξ. Βλαστ. 293. 8) Τὸ ἀνάλημμα τὸ χω-
ρίζον δύο ἀνισοῦψῃ χωράφια Πελοπν. (Γελίν.) Συνών.
βραγώνι 4. 9) Τάφος ἀμπέλου *Αττικ. Εὐβ.

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. Θράκ. (Κομοτ.) Σέριφ.

βραγιάζω Κεφαλλ. Πελοπν. (Μάν. Οἶν. κ. ἄ.) ἀβρα-
γιάζον Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ.) βραγιάζον Εὐβ. (*Ακρ.
Ψαχν.) ἀβραγιάζον Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγιά.

1) Διαιρῶ τὸν κῆπον εἰς πρασιὰς Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)
Κεφαλλ. Μακεδ. (Βλάστ.) Πελοπν. (Μάν.) 2) Κτίζω
ἀνάλημμα μεταξὺ δύο ἀνισοῦψῶν τμημάτων ἀροσίμου ἐδά-
φους Πελοπν. (Οἶν.) β) Περιφράσσω μὲ φράκτην Πε-
λοπν. (Οἶν.) 3) Κατασκευάζω φυτώριον δένδρων πρὸς
μεταφύτευσιν Μακεδ. (Βελβ.)

βραγιαστὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

*Ἐκ τοῦ ρ. βραγιάζω.

*Ο ἔχων ἐπιφάνειαν ὁμοίαν πρὸς κῆπον χωρισμένον
εἰς πρασιὰς, ἐπὶ ὑφάσματος: Βραγιαστὸ παννί. *Αντίθ.
στρωτός.

βραγιδάκι τό, ἀμάρτ. βραϊδάκι Σέριφ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγίδι καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ.
-άκι.

Βραγίδι, ὁ ἰδ.

βραγίδι τό, ἀμάρτ. βραῖδι Σέριφ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. βραγιά διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίδι.

Μικρὰ βραγιά. Συνών. βραγιάκι, βραγίτσα, βραγώνι 1.

βραγικὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. βραϊκός Εὐβ. (Καλύβ. Πλατανιστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Πληθ. οὐδ., φυτὰ τῆς πρασιᾶς, κηπουρικά, οἷον κολοκύθια, ντομάτες, μελιτζάνες κττ.: Δὲν ἔχω βραϊκὰ φέτος Καλύβ. Ἡ καλαμήθρα φυτρώνει 'ς τὰ βραϊκὰ Πλατανιστ.

βραγίτσα ἡ, Πελοπν. (Κορινθ. Οἶν.)—Λεξ. Δημητρ. (ἐν λ. βραγόνι) βραϊτσα Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.) ἀβραϊτσα Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βραγιά διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Βραγίδι, δ ἰδ.

βραγκαλίδι τό, ἀμάρτ. βραγκαλίδ' Μακεδ. (Καταφύγ.) βραγκανίδι Ἡπ. (Καστανοχ.) βριγκαλίδι Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βραγκαλῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

1) Πληθ., κροτοῦντα κοσμήματα Μακεδ. (Καταφύγ.)

2) Κωδωνίσκος Ἡπ. (Καστανοχ.) Πελοπν. (Κορινθ.): Ἐκρέμασε 'ς τὸ ἄλογό του βριγκαλίδι Κορινθ.

βραγκαλῶ ἀμάρτ. βραγκαλνάου Στερελλ. (Δωρ.)

Λέξις πεποιημένη.

Ἡχῶ, κροτῶ: Ἄσμ.

Τυφλὸς βιλόνι γύριβι μέσα σὲ μιὰ 'χυρῶνα
κι οὐ κουφὸς τοῦ ἔλιγι αὐτοῦ κᾶπ' βραγκαλνάει.

βραγόχορτο τό, Πελοπν. (Μάν.) ραβγόχορτο Πελοπν. (Λακων.) ραβόχορτο Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βραγιά καὶ χόρτο. Ὁ τύπ. ραβγόχορτο κατὰ μετάθ. Ὁ τύπ. ραβόχορτο κατ' ἀνομοιωτικὴν ἀποβολὴν τοῦ γ.

Τὸ φυτὸν κεράστιον τὸ γναφαλῶδες (cerastium tomentosum) τῆς τάξεως τῶν καρυοφυλλωδῶν (caryophyllaceae).

βραγώνι τό, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Ὁρ.) Σύμ.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγιά καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώνι.

1) Βραγίδι, δ ἰδ., Λεξ. Ἐλευθερουδ. 2) Πρασιὰ Λεξ. Δημητρ. 3) Φυτῶριον αὐλακωμένον Σύμ. Πβ. βραγιά 3. 4) Τὸ μεταξὺ δύο πρασιῶν προέχον χῶμα Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Ὁρ.). Συνών. βραγιά 8. β) Τὸ ἀραιὸν καὶ βαθὺ διβῶλισμα ὠργωμένου ἀγροῦ Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.) 5) Ἐκτασις καλλιεργουμένη κατὰ πρασιὰς Λεξ. Δημητρ.

βραγωνιάζω ἀμάρτ. βραγωνιάζου Εὐβ. (*Ακρ. Ψαχν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραγώνι.

1) Κάμνω τὰ βραγώνια εἰς τὰς πρασιὰς. 2) Δι-βωλίζω βαθέως καὶ ἀραιῶς ὠργωμένον ἀγρόν.

βραδάκι τό, σύννηθ. βραδάξ' βόρ. ἰδιώμ. βαδραί *Απουλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βράδν διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

1) Ὁ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος σύννηθ.: Θά

ῥθω τὸ βραδάκι νὰ κάτσουμε. Ἐλάτε τὸ βραδάκι νὰ κουβεντιάσουμε σύννηθ. || Ἄσμ.

Τώρα τὸ βραδὶ βραδάκι | παίρνω ἐν' ἀνηφοράκι Εὐβ. (Κάρυστ.)

Τώρα τοῦ βραδὶ βραδάκι | τ' ἄστρου μὶ τοῦ φιγγαράκι Μακεδ. (Γκριντ.) 2) Ἐπιρρηματ., περὶ τὴν ἐσπέραν, ἀργὰ σύννηθ. καὶ *Απουλ.: Ἡρθε - ξεκίνησε νὰ φύγῃ βραδάκι σύννηθ. Συνών. βραδιάτικα, βραδινά, βραδινάτα.

βραδεῖα ἡ, βραδεῖα Ζάκ. Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Πελοπν. (Λακων.) βραδεῖα Καλαβρ. (Μπόβ.) βραδεῖα κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) βραδεῖα Σαμοθρ. βραδὰ Μακεδ. (Βλάστ. Κοζ.) βραδέα Ἡπ. (Χιμάρ.) Κορσ. Πελοπν. (Λεῦκτρ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βραδεῖα θηλ. τοῦ ἐπιθ. βραδύς.

1) Ἡ ἐσπέρα κοιν.: Ὠραία - ἀνοιξιμάτικη - καλοκαιριάτικη - χειμωνιάτικη βραδεῖα κοιν. || Φρ. Ὁ δεῖνα δὲν ἔχει βραδεῖας δεῖπνο (εἶναι πενέστατος) Πελοπν. (Φεν.) Δὲν ἔχει βραδεῖας ἀλάτι (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Πελοπν. (Μεσσ.) Συνών. βραδειανὸς 2, βράδν 1. 2) Ἡ νύξ καὶ ἰδίως ἡ ἀρχὴ αὐτῆς κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.): Φεγγαρόλουστη - δροσερὴ - ὠραία βραδεῖα. Ἐλάτε νὰ περάσουμε μαζί τὴ βραδεῖα. Περάσαμε μὲ πολὺ εὐχάριστη βραδεῖα κοιν. Ἀφέγγαρη βραδεῖα Λακων. || Φρ. Ἀπόψε εἶν' ἡ βραδεῖα μας (ἀνήκει εἰς ἡμᾶς νὰ τὴν διαθέσωμεν κατ' ἀρέσκειαν) σύννηθ. || Ἄσμ.

Ἀνεστορήσου τοὶ βραδεῖες καὶ τοὶ νυχτιῆς θυμήσου, ἀπὸν κανταδωρίζαμε, μικρὴ μου, 'ς τὴν αὐλή σου

Κρήτ. β) Ἡ νύξ ὁλόκληρος κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἐχω δὴν βραδεῖες νὰ κλείσω μάτι - νὰ κοιμηθῶ. Ἐμεῖνα 'ς τὸ σπῖτι τους μὲ βραδεῖα - τρεῖς βραδεῖες κοιν. Μὲ βραδεῖα χουρετάρ' ἔχ'ν τὰ πρόβατα (ὅσον ἀρκεῖ νὰ φάγουν μίαν νύκτα) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Καλὴν βραδεῖα (καλὴ νύκτα) Μπόβ. || Παροιμ. Ὁ λαγὸ τὴ βραδεῖα γβαίνει 'ς τὴν καμπία αὐτόθ. 3) Ἐπιρρηματ., δι' ὁλόκληρον τὴν νύκτα ἢ ἀπλῶς τὴν νύκτα, κατὰ τὴν νύκτα πολλαχ.: Τὸ πῆρε βραδεῖα πολλαχ. || Ἄσμ.

Ἐγ' ὦμνωξα τὸ ἀγάπης μου βραδεῖα νὰ μὴ ξωμείνω, μὰ μὲ βραδεῖα τῆς ξώμεινα, μὲ νύκτα, μὲν ἐσπέρα Κρήτ.

βραδειανὴ ἡ, Σκόπ. βραδειανὸ τό, Εὐβ. (Αἰδηψ. Ξηροχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραδειανός.

Εἶδος σταφυλῆς καταλλήλου πρὸς οἶνοποιαν.

βραδειανὸς ἐπιθ. Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ.—ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 17 βραδᾶνός δ, Πόντ. (*Ἱμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Σταυρ. Χαλδ.) βραδενός Πόντ. (Κοτύωρ.) βραδᾶνόν τό, Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βραδεῖα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ανός.

1) Ἐσπερινὸς Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ.—ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν.: Βραδειανὰ τραγούδι ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν. 2) Ἀρσ. καὶ οὐδ. οὐσ., ἡ ἐσπέρα Ἰων. (Κρήν.) Πόντ. (*Ἱμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Σταυρ. Χαλδ.): Ἄσμ.

Ὅντα βραδνᾶς ὁ βραδειανὸς καὶ μπαῖνη νὰ νυχτώνη, μαζώνουνται νὰ μὲ φάν τὰ δάκρυα κ' οἱ πόνοι Κρήν.

Ἐβράδυνεν κι ὁ βραδᾶνόν κι ὅλ' ἔφαν τὰ φωτιάς Κοτύωρ.

Ἐβράδυνεν ὁ βραδᾶνόν κ' ἐβούτεσεν ὁ ἥλεν Χαλδ. Συνών. βραδεῖα 1, βράδν 1.

